

Grupp 8

FCI-nummer 104

Originalstandard 1996-07-24

FCI-Standard 1996-07-24; tyska

SKKs Standardkommitté 1999-04-14

WACHTELHUND

(Deutscher Wachtelhund)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundaræktarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för
WACHTELHUND
(Deutscher Wachtelhund)

Ursprungsland/ hemland:	Tyskland
Användningsområde:	Kortdrivande, stötande och apportrande hund
FCI-Klassifikation:	Grupp 8, sektion 2 Med arbetsprov
Bakgrund/ändamål:	<p>Från den jaktliga litteraturen vet man att det redan sedan århundraden tillbaka har funnits jakthundar som liknar dagens wachtelhund och som använts för att stöta upp vilt. Även beteckningen "wachtelhund" kan beläggas historiskt.</p> <p>Den stamboksförda aveln av rasen wachtelhund började kring sekelskiftet. Rasens stamfader var "Lord Augusta 1834 L", som kom från Staufenberg i Sydbayern och rasaveln började med ett par tikar som passade till honom. Till att börja med förekom endast bruna (ibland med vita tecken) och vita och bruna hundar, de senare i sällsynta fall med små röda tan-tecken på huvud och ben. Genom tiken "Baby auf der Schanze 1838 L" kom brunskimmelfärgen in i aveln.</p> <p>Rudolf Fries (R.F.), som under decennier hade ett avgörande inflytande på wachtelhundsaveln, genomdrev att aveln mellan färgvarianterna brunt och brunskimmel skulle hållas åtskild. Han skapade därmed, trots den snäva avelsbasen vid starten, den väsentliga förutsättningen för att genom målinriktade parningar inom de bägge färggrupperna förhindra inavelsskador. Att hålla de bägge färggrupperna åtskilda tycktes också meningsfullt med tanke på de något olika egenskaperna hos hundarna. De bruna som kortdrivande, lättare att föra sättroget och brunskimmel som mera långdrivande.</p> <p>Skillnaderna ifråga om egenskaper kan numera inte längre anses vara tillförlitliga kännetecken för de båda grupperna, eftersom det med tiden, av olika skäl, har gjorts åtskilliga parningar mellan färgerna. Generellt syftar dock åtskillnaden av färggrupperna än idag till att uppehålla en icke besläktad genreserv inom rasen.</p> <p>Wachtelhunden har avlats och avlas uteslutande av jägare för jägare som en kortdrivande och stötande, mångsidig jakthund.</p>
Helhetsintryck:	Wachtelhunden är en medelstor, långhårig, mycket muskulös stötande och kortdrivande hund med ädelt huvud och kraftig benstomme. Sammantaget skall den vara mer långsträckt än hög och den får aldrig verka högställd.

Viktiga

måttförhållanden:

Förhållande kroppslängd / mankhöjd	1,2 : 1
Förhållande bröstdjup / mankhöjd	0,5 : 1
Förhållande nosparti / skalle	1 : 1

Uppförande/karaktär:

Wachtelhunden är livlig med mycket stor jaktlust, vänlig och med ett stabilt psyke, mycket läraktig och anpassningsbar. Rasen skall vara frimodig och utan aggressivitet.

Wachtelhunden är en jakthund som

- har en stark vilja att finna vilt
- är spårvillig och spårsäker
- har ett ärligt drevskall
- har bra näsa
- är apporteringsvillig och har vattenpassion
- har vilt- och rovdjursskärpa
- med lämplig träning och bra förararbete, jagar självständigt, vidsökt och sättroget; är tillförlitlig vid eftersök på skadat vilt och som apportör, som kortdrivare och mångsidig jakthund i täckt terräng, företrädesvis i skog och vatten.

Anlaget att stå för vilt har från början aldrig beaktats i aveln.

Huvud:

Skallparti

Skallpartiet skall vara plant, måttligt brett och utan markerad nackknöl.

Stop

Stopet skall vara obetydligt markerat.

Nostryffel

Nostryffeln skall vara stor och mörk med vidöppna näsborrar. Opigmenterade fläckar är ej önskvärda.

Nosparti

Nospartiet skall vara kraftigt med jämn, bred nosrygg. På undersidan skall det vara lätt rundat, aldrig spetsigt och inte kortare än skallen. "Ramsnos" (konvex nosrygg) är tilltalande på wachtelhund.

Läppar

Läpparna skall vara jämna, torra och väl åtliggande med en pigmentering som motsvarar pälsfärgen.

Käkar/tänder

Kraftigt, regelbundet och komplett saxbett. Tångbett tolereras. Tänderna skall vara väl utvecklade.

Kinder

Kinderna skall vara torra och huden stramt åtliggande. Okbågarna skall ej vara framträdande.

Ögon

Ögonen skall vara mellanbruna, så mörka som möjligt, medelstora, något snedställda och varken framträdande eller djupt liggande. Ögonlockskanterna skall vara fasta och väl åtliggande utan synbar röd bindhinna. Ögonlockskanterna skall vara behärade.

Öron	Öronen skall vara högt och brett ansatta. De skall hänga slätt, inte vridna, tätt bakom yttre ögonvrån och inte vara tjocka, köttiga eller sladdriga. De skall ha jämn behåring som når över den främre kanten. När öronen dras framåt skall de nå till nostryffeln.
Hals:	Halsen skall vara kraftig med särskilt välmusklad nacke, som i en vid vinkel övergår i manken och utan synligt löst halsskinn eller dröglapp vidgas ned mot bröstet.
Kropp:	
Rygglinje	Rygglinjen skall vara plan och de enskilda delarna skall mjukt övergå i varandra. Korset skall vara lätt sluttande och svansen skall bäras i rygglinjens förlängning eller lätt fallande.
Manke	Manken skall vara kraftig och markerad
Rygg	Ryggen skall vara kort och stram, utan någon sänkning bakom manken.
Ländparti	Ländpartiet skall vara kraftigt musklat och därigenom verka brett.
Kors	Korset skall vara något lägre än manken och lätt sluttande, aldrig överbyggt.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall framifrån sedd vara oval, från sidan sedd skall den nå nedanför armbågen. Bröstkorgen skall vara lång och väl välvd, varken tunnformig eller flat.
Underlinje	Från de sista falska revbenen skall underlinjen vara måttligt uppdragen. Också på undersidan skall buken om möjligt vara fullständigt försedd med täckhår och underull.
Svans	Svansen skall bäras rakt i rygglinjens förlängning eller fallande. När hunden är alert bärs den lätt lyftad och svansrörelserna är livliga. För att förhindra skador skall svansen under de tre första levnadsdagarna kuperas med högst en tredjedel.
Extremiteter:	SVANSKUPERING ÄR FÖRBJUDEN I SVERIGE.
Framställ:	Sett framifrån skall framstället vara rakt och parallellt, sett från sidan skall det vara väl vinklat med lodrätt ställda ben, väl placerade under kroppen.
Skulderblad	Skuldran skall vara kraftigt musklad med väl tillbakalagda skulderblad.
Överarm	Överarmarna skall i rörelse glida tätt längs med bröstkorgen.

Armbåge	Armbågarna skall ligga tätt intill kroppen och varken vridas inåt eller utåt.
Underarm	Underarmarna skall vara raka. Övergången mellan lederna får inte vara rakitiskt uppdriven.
Handlov	Handlovarna skall vara kraftiga.
Mellanhand	Mellanhänderna skall sedda från sidan vara svagt snedställda.
Framtassar	Tassarna skall vara "skedformade" och väl slutna. Kattfot och harfot är inte önskvärt. Tassarna skall ha hårda, motståndskraftiga och väl pigmenterade trampdynor. Klorna skall vara kraftiga.
Bakställ:	Sett från sidan skall bakstället vara väl vinklat i knä- och hasled. Sett bakifrån skall det vara lodrätt och parallellt, varken hjulbent eller kohasigt. Benstommen skall vara kraftig
Lår	Låren skall vara breda och mycket muskulösa med god vinkling mot bäckenet.
Knäled	Knälederna skall vara kraftiga med god vinkling mellan lårben och underben.
Underben	Underbenen skall vara långa, muskulösa och seniga.
Has	Haslederna skall vara kraftiga.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara korta och lodrätt ställda.
Baktassar	Baktassar, se framtassar.
Rörelser:	Rörelserna skall vara flytande och marktäckande. Benen skall glida parallellt tätt intill kroppen.
Hud:	Huden skall vara tjock och ligga stramt an mot kroppen, utan veckbildning och utan pigmentering
Päls:	
Pälsstruktur	Pälsen skall ha kraftigt, tätt åtliggande täckhår med tät underull. Täckhåret är till största delen vågigt men ibland också lockigt (som persianpäls), eller slätt. Pälsen skall inte vara alltför lång, än mindre tunn eller silkesaktig. På nacken, öronen och över korset är pälsen oftast lockig. Baksidan av benen och svansens undersida skall vara väl befransade. Halskrås förekommer ofta. Även på buken skall pälsen vara tät. Pälsen skall vara kort men tät på nosparti och skalle. Öronen skall vara täckta av lockig eller tät, vågig päls, som också når över örats innerkant. Pälsen mellan tårna skall vara tät men inte alltför lång

Färg

Wachtelhunden indelas i två färggrupper:

- Enfärgad brun, mer sällan även röd*, ofta med vita tecken eller skimmeltecken på bröst och tår.

- Brun-, mer sällan även rödskimmel*. Grundfärgen består av bruna resp. röda* härstrån tätt blandade med vitt, ofta med bruntresp. rött* huvud, bruna resp. röda* fläckar, brun resp. röd*mantel över hela ryggen.

Till denna färggrupp hör också skäck med vit grundfärg och stora bruna resp. röda* fläckar eller "tiger", där den vita grundfärgen är blandad med spräckligt eller prickigt brunt eller rött*.

Inom bägge färggrupperna förekommer röda* tan-tecken över ögonen, på nospartiet, benen och runt anus.

*) Hit hör alla förekommande rödaktiga (rävröd eller hjortröd) nyanser.

Storlek/vikt:

Mankhöjd

Hanhund 48 - 54 cm

Tik 45 - 52 cm

Vikt

Varierande i förhållande till storleken, ungefär mellan 18 och 25 kg (tikar något lättare än hanhundar).

Fel:

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

t ex:

- markerat stop
- avsaknad av en P 1
- för djupa, ej tillräckligt strama läppar
- lösa ögonkanter
- för trånga hörselgångar
- tunnformad bröstorg
- tunn, gles eller silkig päls, dåligt behårad buk,
- härlösa fläckar
- obetydligt över eller under angiven storlek eller vikt
- högställdhet eller tunn benstomme

Allvarliga fel:

- hudförändringar
- tandbortfall (utom avsaknad av en P1)

Diskvalificerande fel:

- svag mentalitet, skotträdsla eller skygghet för vilt
- svåra bettfel (under- eller överbett, korsbett)
- ektropion, entropion
- svart pälsfärg

Nota bene:

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar:

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvängen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30

Sekreterare Standardkommittén 08-795 30 76

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION